

на Бога, ный усѣщамы безбройны-тѣ си слабости и голѣмж-тж си зависимость. Чрѣзъ тѣхъ ный ся учимъ да познаваме Бога Спасителя, тѣй както едно слабо и съвсѣмъ зависимо дѣтенце ся учи да познава бащж си и майкж си, които му помагатъ въ всичко. И като напрѣдвамы отъ годинж на годинж намирамы че *Иисусъ* вынжгы дохажда въ всяко измѣненіе на наше-то състояніе, въ всякж безуспѣшнж опытность, въ всяко оскърбеніе — отъ най-малкж-тж жалость до най-голѣмы-тѣ горѣсти, които мжчатъ дълбоко душж-тж.

Въ всички-тѣ тѣзи намирамы че *Иисусова-та* благодатна помощъ е вынжгы способна. Наша-та вѣра тогава постепенно ся промѣнява на вижданіе. Христово-то съчувствіе и Негова-та любовь и грыжа ни ся виждатъ повече и повече истинны и дѣйствителны отъ всяко друго нѣщо за облѣганіе и надеждж. И, ако ся умножаватъ грыжы-тѣ и скърби-тѣ, тѣ не ставатъ друго, освѣнь новы срѣдства, за да ся запознаваме съвършено съ Бога.

Нека си наумимъ че въ тихж вечерь, или въ дълбокж полунощъ виждамы нѣкое ясно видѣніе че ни ся явява. Това видѣніе е прѣславно-то духовно тѣло а) на нѣкой нашъ умрѣлъ пріятель, който дохажда и ни казва: “Пріятелю! тжзи годинж ще ся испытавашъ и ще ся поучавашъ за да ся приготвишь за Небесный-тѣ си животъ. За това забѣлѣжвай всяко дребно нѣщо въ дневный-тѣ си животъ; защото най-малко-то не пада по слу-

---

а) Фил. 3; 21.